

Damià Felip, @vullunfestuc, twitter, 10 de novembre del 2023

S'OBRE EL TELÓ

S'ha d'anar preparat per llegir en Damià Bardera. Contes curts, sense floritures lingüístiques però a la vegada exigents. Exigents formalment perquè ha reduït el conte a la seva mínima expressió: diàlegs teatralitzats i posada en escena. Però a la vegada aconsegueix que continuïn essent contes i no teatre gràcies a pinzellades adjectivadores del narrador i a la presència del públic com un personatge més. També és exigent temàticament: burlesc, cruel, grotesc (jo sí que faig servir rastreres d'adjectius!) amb nens, morts, metges, pallassos, psiquiatres i una violència intrínseca que és la de la societat, però sense els nostres filtres culturals. A mi, ja ho he dit altres vegades, em té meravellat des d'*Un circ al pati de casa*.

Perdonarem a la crítica del Nacional perquè no fa la pinta d'haver-se llegit cap dels llibres d'en Bardera abans i, aquest segurament només l'ha fullejat. Per mi els teus contes, Damià, tenen un aire d'en George Saunders o en Barthelme. I aquí hi continua essent, aquest aire.

M'ha encantat l'ús del públic i no acabo d'estar d'acord amb la Mònica Batet que no es poden representar aquests microcontes... al meu cap tot era un gran escenari i focus encenent-se i apagant-se! He disfrutat com un nen!